

Ordene »regnskabsmæssige forhold« foreslås ændret til »sin virksomhed« for at understrege ligestilling mellem revisors virksomhedsområder i forhold til habilitetsreglerne i lovens § 13.

Bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 3, er en skærpende af den gældende regel om statsautoriserede revisors adgang til at revidere en virksomhed, som har en økonomisk interesse i revisionsvirksomheden. Forslaget indebærer, at statsautoriserede revisorer er afskåret fra at revidere og i øvrigt attestere oplysninger, såfremt der er tale om en virksomhed, som har *nogen som helst form* for økonomisk interesse i revisionsvirksomheden. Udtrykket »økonomisk interesse« i § 13 skal fortolkes bredt. Foruden ejerinteresser omfatter det eksempelvis også kundeforhold af et vist omfang, gælds- eller kautionsforpligtelser eller lignende.

Bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 4, er en skærpende af den gældende regel. Det understreges i nr. 4, at revisor ikke kan foretage revision hos en klient, såfremt revisor selv eller hans nærmeste familie har mere end en ubetydelig økonomisk interesse i den virksomhed, hvis regnskaber skal revideres. Der stilles ikke helt så strenge krav her, som i nr. 3, jf. udtrykket »mere end en ubetydelig økonomisk interesse«. Ubetydelige aktiebesiddelser eller almindeligt forekommende kundeforhold kan således accepteres.

Til nr. 13.

Bestemmelsen i § 14 indeholder regler om revisors honorar.

Revisor må ikke fra en enkel virksomhed have så stor andel af sin omsætning, at revisors uafhængighed kan bringes i fare.

Grænsen på 15% af omsætningen er fastsat i lovtæksten i modsætning til Revisorkommissionens forslag, hvor den kun er omtalt i bemærkningerne. Samtidig skal 15%-grænsen beregnes i forhold til revisors omsætning i hvert enkelt regnskabsår, og ikke som et gennemsnit over 3 år. Man har fundet, at revisors omsætning hos den enkelte klient ikke kan overstige 15%, uden risiko for at revisors uafhængighed bringes i fare. Ved udtrykket »én klient« forstås i bestemmelsen både én virksomhed, ét selskab, og grupper af virksomheder inden for samme concern. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens dispensationsadgang er bl.a. tænkt benyttet for små eller nystartede revisionsvirksomheder, eller når en revisor et enkelt år har løst f.eks. et større rådgivningsarbejde. I så fald kan der ses på, om gennemsnittet over 3 år vil være under 15%.

Bestemmelsen i § 14, stk. 2, svarer til den gældende lovs § 14, stk. 2.

Bestemmelsen i § 14, stk. 3, indebærer, at revisor ikke må knytte sit honorars størrelse til det økonomiske udfald af sit arbejde. Bestemmelsen er en skærpende af den gældende regel, da den ikke blot omfatter arbejdets økonomiske resultat, men også omfatter andre økonomiske konsekvenser af arbejdet, f.eks. størrelsen af omsætning eller balancesum.

Aftaler om, at en revisor alene får betaling, såfremt et projekt gennemføres tilfredsstillende, det såkaldte »no cure – no pay« princip, vil heller ikke være lovlige. Reglen indebærer eksempelvis, at revisors honorar i forbindelse med påtegning på et projekt ikke kan gøres afhængig af, om projektet bliver solgt, eller til hvilken kurs projektet bliver solgt. En sådan honoraraftale vil kunne påvirke revisors uafhængighed.

Til nr. 14.

Der er tale om ændring i strafbestemmelsen som konsekvens af de øvrige forslag.

Til nr. 15.

Da forretningsordenen for Disciplinærnævnet offentliggøres på sædvanlig måde for bekendtgørelser udstedt af offentlige myndigheder, nemlig i Lovtidende, er det fundet rigtigst at angive, at forretningsordenen udstedes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, i stedet for at styrelsen blot godkender denne.

Til nr. 16-17.

Det foreslås, at Disciplinærnævnet, i lighed med hvad der gælder ved Revisornævnets behandling af sager, også skal have mulighed for at lade parter og vidner afhøre ved retten, da der kan være behov herfor også ved sager for Disciplinærnævnet.

Når det herefter findes hensigtsmæssigt i en sag for Disciplinærnævnet at foretage en afhøring ved retten, skal nævnet således ikke længere henvise sagen til behandling i Revisornævnet. Formanden for Disciplinærnævnet er dommer, og formanden vil kunne vurdere, om en afhøring ved retten er nødvendig i den enkelte sag.

Til nr. 18.

Bestemmelsen i § 22a, stk. 1, bemyndiger Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at bestemme, at Disciplinærnævnet for statsautoriserede revisorer og Revisornævnet kan behandle klager over autoriserede revisorer, der er beskikket af den færøske registreringsmyndighed. En tilsvarende bestemmelse vedrørende brug af det danske Disciplinærnavn for registrerede revisorer samt Revisornævnet for så vidt an-